

عنوان مقاله:

تاثیر ایوان بر آسایش حرارتی فضاهای اقلیم گرم و خشک

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی و معماری دانش بنیان (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

وحید کمک یاری - دانشجو کارشناسی ارشد، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

عرفان احمدی - استاد یار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

مهدی شعبانیان - استاد یار، گروه معماری، واحد همدان، دانشگاه آزاد اسلامی، همدان، ایران

خلاصه مقاله:

انسان ها در گذشته آموخته بودند که برای عملکرد حرارتی مناسب تر فضاهای سکونتی خود راهکارهای متفاوتی را اتخاذ کنند، لذا با خلق فضاهای بینابینی در حدفاصل فضای باز و بسته توانستند دمای محیط پیرامونی خود را کنترل کنند. ایوان به عنوان عنصری در معماری ایرانی مطرح می شود که علاوه بر دارا بودن غنای فرمی و مفهومی و عملکردی، با رویکرد اقلیمی نیز طراحی گردیده است. همچنین به عنوان فضایی نیمه باز جلوی اتاق ها، نماد با ارزشی در اطراف حیاط ایجاد می کرده که از لحاظ اقلیمی و ایجاد تعادل آب و هوایی و مصون ماندن در برابر ناملایمات اقلیمی و ایجاد آسایش برای کاربران قابل توجه بوده است و با توجه به شرایط سخت آب و هوایی (زمستان های نسبتا سرد و تابستان های خیلی گرم) خانه ها در اقلیم گرم و خشک باید طوری طراحی شوند که حتی الامکان محیطی با هوای معتدل را برای زندگی فراهم کنند. فضایی با پوشش طاقدار است که سه طرف آن بسته و از جلو به حیاط گشودگی دارد، نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که بهره گیری از این عنصر در ساختمان نه تنها از لحاظ زیبایی و کاربردی حائز اهمیت است بلکه از لحاظ اقلیمی نیز تاثیر بسزایی در آسایش حرارتی ساختمان دارد. لذا معماران می توانند با طراحی و بهره گیری از این عنصر در معماری معاصر که اکنون کم کم رو به فراموشی سپرده شده به لحاظ اقلیمی نیز پاسخگوی نیاز ساکنین در ساختمان باشند.

کلمات کلیدی:

ایوان، اقلیم گرم و خشک، آسایش حرارتی، فضای داخلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1797894>

